

Gróf József

A rémület napján

az öröm illan

látod, minden mi volt, már meghalt

tágranyilt szemed, mi a világot csodálta, önmagad
varázslatát

most az iszonyattól tágul mind nagyobbá

rendezed arcodra fagyott mosolyod

kedvetlenül, unottan

mert törvény, hogy föllállj, ha a fájdalom

beletaposott is a földbe s iszonyodott a szád

részenként bontakozol, hogy fölfedd a világot

és átadd az Egésznek megint magadat

még kinzó emlékeket gyalázol álmaidban

tiszta kéket sötétítség torz feketévé

ne félj, te tiszta vagy, a felelősség

nem rólad olvadt, nem a te testeden

süvit által a szél ----

Te föltámadsz mindenkor, mindenekben

csak várj még, Husvét napja már oly közel ---

simitsd ki ájult mosolyod

arcod barázdáit széppé szelidítve

erős legyél

há el is illan az öröm

ne félj